

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est lume[n] gratiose disposit[i]o[n]is siue lume[n]
s[an]c[t]itat[is] dispositiuu[m]. Hoc imitabile

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Her. De scto Egidio

p̄ssimus vt tenebras hui⁹ mūdi illumina-
ret multa luminaria misit in mūdi. Duo
magna p̄ceris fulgentia. Alia aut̄ in cō-
paratione illoꝝ parua. Nam q̄libet sanct⁹
est q̄si quoddā spēale luminare. Vñ dice-
bat paulus P̄bil. ij. Sitis sine q̄rela ⁊ sim-
plices filij dei sine reprehensione in medio
nationis p̄ue ⁊ p̄uerse inter q̄s lucet; sicut
luminaria in mundo. Hec ille. Ad hec ita
q̄ luminaria ment⁹ oculos attollere debe-
mus vt illuminari possim⁹. Iō dicit nob̄
saluator in p̄bis p̄positis. Qui ingrediunt̄
(scz in hunc mūdū) lumen videat. Hūc at̄
p̄cipue debem⁹ videre ment⁹ oculos ⁊ de-
uore p̄templari lumen illō singulare glōsi
chri p̄fessoris egidi⁹ de q̄ dicere possim⁹ il-
lud Eccl. l. Quasi luna plena in dieb⁹ suis
lucet; ⁊ q̄i sol refulget; sic ille effulsit i re-
plo dei. Qui ḡ ingrediunt̄ h̄ lumen videant
Est aut̄ nob̄ p̄cipue videndū ⁊ p̄templan-
dū triplex lumen b̄i egidi⁹.

Primū est lūmē gratiose dispositōis s̄i-
uē lūmē sc̄itaz̄ dispositiū. Hoc imitabile

Scđm est lūmē p̄uose p̄fectionis: siue
lūmē sc̄itaz̄ p̄fectiū. Hoc desiderabile

Tertiū est lūmē glōse manifestatiōis
siue lūmē sanctitatis manifestatiū. Hoc
admirabile.

Primū ē lūmē gratiose dispositōis
Dispositio v̄tq̄ necessaria vt ali-
q̄s p̄ueniat ad p̄fectionē virtutis ē
p̄temp̄ mundanoꝝ. Iō di. vñs. Bar. h.
ix. Si vis p̄fec. eē vade ⁊ ven. oia q̄ ha. et
dapa. ⁊c. Et. j. Ioan. ij. Nolite dilige-
re mūdū neq̄ ea q̄ in mūdo sunt: qm̄ sc̄s
diligit mūdū nō ē charitas p̄ris in eo. qm̄
omne qd̄ est in mūdo aut̄ p̄p̄sentia car-
nis est ⁊c. Ex quib⁹ apparet tria esse i mū-
do q̄ p̄ dilectio diuinā impedit charitates.
Iō eoꝝ p̄p̄tus requirit̄ p̄ dispositio ne-
cessaria ad sp̄ialem p̄fectionē q̄ p̄cipue in
charitate cōsistit. Et hec tria sunt diuitie:
delitiae: ⁊ honores: q̄ v̄tq̄ tria non solū cō-
temp̄t sed ⁊ p̄ofus abiecit br̄s egidi⁹.

Primo diuitias t̄pales

Scđo delitias corpales

Tertio sup̄bias spiritales

Quarto abdicauit t̄pales di-
uitias p̄ uolunt̄ r̄iā paup̄tatē attendēs il-
lud Bar. v. B̄i paupes sp̄i qm̄ ip̄oꝝ est

reg. ce. Br̄s v̄tq̄ egidi⁹ ex p̄claris pa-
rentib⁹ oriund⁹ in grecia cū post mortē pa-
rētū largū satis p̄mōniū sibi remāsser:
oia tñ p̄pter ch̄m reliq̄ ⁊ paup̄b⁹ distri-
buit nihil sibi retinens. Iō. o. Audū ch̄i
stū nud⁹ seq̄re: ouz grande difficile: s̄ ma-
gna sunt p̄mita. Sciebat em̄ br̄s egidi⁹ qd̄
uitias t̄pales nimis impedituas eē volen-
tib⁹ ad p̄rtis p̄fectionē attingere. Vñ dē
cit dñs Bar. xix. Amen dico vobis qd̄ de-
ues difficile intrabit in regnū ce. Et iterū
dico vobis. Facilius est camelū p̄ forāme
acus transire q̄ diuitē (scz in diuitis cōsi-
dentē ⁊ eas amantē) intrare i regnū celoꝝ.

Scđo abdicauit corpales
delitias p̄ carnis austeritatē. Bar. v. Qui
ch̄i sunt carnē suā crucifixerūt. et Ro. viij
Debitores sum⁹ non carni vt fm̄ carnē vi-
uam⁹. Si em̄ fm̄ carnē viceritis mortem
Vñ p̄t q̄ carnales delitiae sunt impediti-
ta sp̄ualis vite. Iō dicit beatus egidi⁹ oino
eas abhorruit. Vñ longo t̄pē vitā eremiti-
cam ⁊ solitaria duxit manens i antro fru-
ctibus ⁊ arborib⁹ obstituto haud lōge a r̄boda
ni flūij cursu in mare. vbi sol̄ s̄bis ⁊ aq̄
v̄tuebat excepto qd̄ dñs ei quandā ceruam
misit cerz̄ horis lactis alimōiā sibi p̄bē-
rē. In h̄ imitat⁹ ē heliā p̄betā de cui⁹ au-
steritate legit. iij. Reg. xvij. ⁊ ioāne bapt̄
stam. de q̄ legit Bar. j.

Tertio abiecit spiritales
sup̄bias: ⁊ honores p̄cepit p̄ p̄fundā hūi-
litate: sc̄is qz sic d̄r. Ia. iij. D̄ sup̄bis re-
sistit: hūilib⁹ aut̄ dat̄ gr̄az. Cū ei nomē ē
p̄ oēs grecie p̄es mag⁹ ac mag⁹ euclaret
timēs ne v̄to fauorē q̄tulūcūq̄ tangeret
natalē patriā derelict̄. Tūc cū sc̄o Ḡo
redemo eremita se⁹ ripā quidōnis flūij
aliq̄nto t̄pē p̄uersat⁹ esset: ibiq̄ egrotū sibi
p̄feratū sanāsz̄ sterilitatē q̄ terre suis oio
nib⁹ effugasset timēs ne fauore ppli aliq̄re-
nus i vana gl̄iam incidere. secretorē locū
expetit i eremo Vbi cū inuē⁹ eēt a flūio
rege q̄ mltā donaria mltosq̄ sibi honores
obtulit q̄s tñ egidi⁹ ver⁹ hūilitatē amatō
p̄ofus recusauit. bñ p̄sideras qm̄ hono-
res mūdani cito vt fum⁹ euascent. Iō. o.
ex. Velut somnū auolans nō inuenit: strā
bit sic v̄tio nocturna. Apparet q̄ quō beatus

aus egid? fuit ve? pemptor mūdānitat? z in h' de. lic nob' excēplare lumē qd' videre debem? ad imitandū. Itaq; q' in grediunt lumen videant: videāt in quā in lumie brī egidij q' p'cedēda sit oīs mūdānitat' Bēf. in eplā ad romā h' gine. Fallax mūdi glo ria digne respuit: flos semē ē: vapor ad mo dūcū parēs. Ipe ei? qualiscūq; star? nonne p' anxietatē q' iocunditatē hz? Idē in epi stola ad thomā p'positū de beuerla. Secu lū nequā qd' solof tuos sic soles beare ami cos vt dei factas inimicos. Hec ille

Secundū ē lumē p' tuose p'fectionis Prouer. iij. Iustoz semita qm lux splēdēs p'cedit z crescit v'q; in p'fectū dīe. Hmōi aut' p'fectio maxie est per p'itātē charitatē. Col. iij. Sup oia charita tē habere qd' ē vinculū p'fectionis. Iō spe cialit' de charitate brī egidij dicturi sum us Fulc' v'iq; oim p'utū excellentissimā z oim alia rū forma. vt dīc' Amb. z oē viciū excludēs qz vt vt dicit paul'. j. Co. xij. Charitas nō gaudet sup iniquitate fuit itaq; gl'iosus egi dius i charitate feruentissim' qd' v'iq; ma nifestare possum' ex trib' evidentissimis

Primū ē spūalis deuotōis (signis) **S**cōm est fraternal' affectionis **T**ertū est penal' tolerationis.

Primū igit' est signū frat' nalis affectionis. Deuotio ei ē p' z hūilis affectus in deū. Charitas autē est q' facit mentē in deū ascendere. Aug. xij. p'f. qn' ro amor magis accendit: tāto spūs mag' surū fert. Iō deuotio signū est charitatis Tanta aut' deuotio ē effert b'itū egidij vt longo t'p'vitā duxerit solitariū vt dictū est vt sic libet' in deū tenderet Th:en. iij Sedebit solitarius z tacebit qz leuabit se sup se. Appuit aut' excellētia deuotōis sue ex p'fect' spūalis affectōe. Nā cū audiebat egidij p'coniū alicui' seti viri ad eū p'perat' oar vt ab eo doctrinā salutē acciper' Cū sic accessit ad cesariū scitissimū virū arelatē ē ep'nic' z ad yeredemū eremitā. Sed heu heu nō sic mūdant: nō sic: q' p' tp'alib' qdē z caducis diligētissime ex q'rat' p'siliū: sed p' vniūz salute pap' solliciti qm p' denariū. q'

animā p'p'ā diligētes nō artēdētes qd' de paulus Col. iij. Que surū sūt q'rite non q' sup terrā. Itē apparuit brī egidij deuotio vt breuit' dicam' ex sup' p' totali oblatioe. Seipm em' do totū obrulit in holocaustū z tota ei? vita religiofa fuit qm sp' dices cū ps. Dibi aut' adherere deo bonū ē.

Scōm est signū fraternal' affectionis. Dilectio h'p'e fraternal' signū ē dilectiois diuine. j. Joā. iij. Si q's dixerit qm diligo deū z frēm suū ode. mēdax ē zc. Sequit': Et h' mandatū habem' a dō vt q' dili. deū di. z frēm suū Hec ibi. Appa ruit aut' fraternal' affectio in brō egidij p'cl pue t'p'lt. P'io in ope tp'alit' subuentio nis. j. Jo. iij. Qui habuerit substantiā mū di dicit' z viderit frēm suū necessitatē h'fer clausit' viscera sua ab eo quō charitas dī manet in eo: f'ildli nō diligam' h'bo neq; lingua h' ope z p'itate. Hec ille. B'itū v'it' q' egidij multū liberal' fuit ad subuēdiēdā paup'ib'. Vn' semel an' obitū parētū dū ad eccliam p'geret egro cuidā elemosynā petē ti tunica q' induebat (vt alter martin') tri b'uit. nō hns aliū qd' oportum' daret Job xxx. Ab infantia creuit meū miseratio. Il lā q' tunica mor' vt eger iduit totū corp'is q'ntatē recepit. Post mortē at' parētū oia q' hie poterat paup'ib' distribuit Lu. xvij. Da paup'ib' z habebis thesaur' in celo.

Scōm in ope spūalis instructiois. Lucros em' ad se veniētes salutarib' montz instrue bat z monachos sibi subditos ipse factus abbas vigilātissime i religiois scitrate edo cebat. Erāt q' p'p'ba ei? feruētia z diuinū amo. ē redolētia. Jo. v. Ille erat lucerna ardens z lucēs. Tertio in ope cordial' re missiois. Nā iniurias sibi factas cordialit' remittebat. j. Co. xij. Charitas nō agit p' peram: nō iurat. Vn' cū venatores flauy re gis ceruā illā a q' pascēbat in antro iā tri b'us dieb' p'secuti fuisset nec cape possēt qz sp' ad alumnū suū cōfugiebat nec poterat canes ad iactum vni' lapidis ad locū ap' propinque trigit vt vni' incaute sagittā di rigeret a q' graue vuln' ipi brō egidij orā h' ti an' fores spelūce inflictu ē in capite quā inturā sic sibi illatā benignissime dimisit z deū vt eis remitteret deuot' exorauit: at' tendēs: qd' dī Eccl. xxvij. Qui iudicari vult a dno inueniet vindictā.

